

[Landbrugsministeren.]

til det ærede Medlem, at hvis han ønsker at faa indført en saadan Ændring, som fuldkommen udleverer de Landmænd, der nu sidder med højt prioriterede Ejendomme, til deres Kreditorer, saaledes at de skal forpligte sig til at svare Rente i mange Tilfælde 20—30 pCt. over Forrentningsværdien, saa kan det ærede Medlem ikke vente at faa min Medvirken dertil; det er udelukket. Hvis derfor det ærede Medlem ikke kan gaa med til det foreliggende Lovforslag uden at faa indført denne saakaldte lille Ændring i den gældende Lov, tror jeg, det bliver umuligt, at vi kan faa et Samarbejde i Gang angaaende det Lovforslag, der her foreligger.

Fibiger: Den højtærede Minister mente, at jeg skulde have udtalt, at for at gaa med til det Lovforslag, der her foreligger, vilde jeg tillige have nogle andre Ændringer indført. Den højtærede Minister har opfattet mine Udtalelser forkert. Jeg har sagt, at selvfølgelig gik vi med til at rette den Urimelighed, der her foreslaas rettet, men samtidig dermed var der vistnok flere Ændringer, man burde tage op til Behandling, for paa een Gang at faa fjernet forskellige Urimeligheder i Stedet for snart igen at skulle gaa til en Ændring af Loven.

Fremlæggelsen af det her foreliggende Lovforslag maa nemlig være en Erkendelse fra den højtærede Ministers Side af, at der er en Urimelighed til Stede i Akkordloven, en Forglemmelse, om man saa maa sige, for i den forrige Lov af 1933 var dette Forhold taget i Betragtning, men ikke i den sidste Lov, og nu er man altsaa efter Henvendelsen fra Provinshandelskammeret kommet i Tanke om, at denne Mangel burde rettes. Det forekommer mig da, at det vilde være naturligt med det samme at se lidt nærmere paa Akkordloven og, paa Grundlag af de forskellige indhøstede Erfaringer, at faa rettet nogle af de Mangler, der findes, og som man har klaget saa stærkt over. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Minister har noget imod, at man gaar Loven igennem og prøver at faa den gjort saa god som muligt. Og jeg udtalte, at vi var villige til at medvirke til at faa saadanne Ændringer ind, som jeg kunde tænke mig den højtærede Minister kunde ønske.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente, at der ikke var nogen Grund til at kritisere Akkordloven saa stærkt, naar man ikke gav Anvisning paa noget andet. Jeg har dog givet Anvisning paa dette, at man, naar man vil hjælpe nogle, ikke alt for stærkt bør øve Uretfærdighed over for andre, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at det ærede Medlem i sit Sind kunde have denne Tanke. Naar det ærede Medlem mente, at det var at gaa alt for stærkt frem, saaledes som jeg havde antydnet det, med Hensyn til Opførelsen af Status, saa kunde det jo være, vi kunde finde en Mellemsvej, og at vi kunde faa forskellige af disse Akkordsager frem for at se paa, hvorledes de er blevet behandlet. Jeg tror virkelig, der er mange Akkordsager, hvor det, naar Behandlingen var færdig, har vist sig, at der var fuld Dækning, og trods det har baade handlende og Haandværkere maattet tage store Tab. Naar det er Forholdet, saa er der her Urimeligheder, som man burde søge at rette.

Landbrugsministeren (Bordning): Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, at han ønskede at faa foretaget i Akkordloven saadanne Ændringer, som borttog de Urimeligheder, der efter hans Mening findes i denne Lov, og at han derfor ogsaa gerne vilde være med til at gennemføre det lille Lovforslag, vi her behandler. Det Forhold, der her er foreslaaet rettet, var ikke nogen Urimelighed, da Loven blev gennemført i December, for da havde vi faktisk ingen Saasædslov og kunde derfor meget vanskeligt medtage en Bestemmelse om dette Forhold. Hvad der nu sker, er dette, at efter at vi har faaet Saasædsloven, og efter at der er fremsat Ønske om at faa denne Bestemmelse ind i Loven, saa har jeg imødekømt dette Ønske.

Dernæst tilføjede det ærede Medlem, at han vilde have andre Urimeligheder ud af Loven. Blandt disse Urimeligheder, som han kaldte det, nævnte han, at Aktiverne ikke sættes til fuld Dagspris. Heroverfor er det, jeg siger, at hvis det ærede Medlem fastholder det Standpunkt, saa er det faktisk ensbetydende med, at man udleverer Titusinder af Landmænd, maaske flere, til deres Kreditorers Fordogtbeholdning, idet det er ganske umuligt for disse Menesker at forrente de Beløb, som Ejendommene